

Πεντηκοστάριον Χαρμόσουνον

Τὸ Ταξίδι Συνεχίζεται
μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως
πρὸς τὴν Δόξα τῶν Ἑσχάτων

■ † Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ

«Τίς ἡμᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;»*

Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου!» (Ιωάν. κ' 28), κραύγασε ὁ «Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Θωμᾶς. Ἀντιλαμβάνεσαι τὴν δύναμι, μὲ τὴν ὁποία ἔσφιξε τὸν Κύριον κοντά του; Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἀρπάζει ἐκεῖνος ποὺ πνίγεται τὴν σανίδα, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐλπίζει πὼς θὰ σωθῆ.

Ὅτι προσθέσουμε, ὅτι ὅποιος δὲν νιώθει μὲ τὸν ἴδιο τρόπο τὸν Κύριο καὶ δὲν συμπεριφέρεται μὲ τὸν ἴδιο τρόπο σὲ σχέση μαζί Του, δὲν Τὸν πιστεύει ὅπως πρέπει. Ὅταν λέμε «Σωτήρα καὶ Κύριε» σημαίνει, ὅτι Αὐτὸς εἶναι ὁ Σωτήρας ὅλων μας. Ὁ Θωμᾶς ὅμως εἶπε «ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου». Ὅποιος λέει «ὁ Σωτήρας μου», αἰσθάνεται ὅτι ἡ δική του σωτηρία προέρχεται ἀπὸ Ἐκεῖνον.

Ἡ αἴσθησις τῆς σωτηρίας εἶναι στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὴν αἴσθησι τῆς ἀπώλειας, ἀπ' ὅπου ὁ Κύριος ἀνασύρει αὐτὸν ποὺ σώζει. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀγαπᾷ τὴν ζωὴ ἀπὸ τὴν φύσι του καὶ ποὺ γνωρίζει πὼς δὲν μπορεῖ νὰ σωθῆ μόνος του, ἢ αἴσθησις ὅτι χάνεται τὸν πιέζει νὰ ἀναζητήσῃ τὸν Σωτῆρα.

Ὅταν Τὸν συναντήσῃ καὶ αἰσθάνεται τὴν σωστικὴ δύναμι ποὺ προέρχεται ἀπὸ Ἐκεῖνον, προσκολλᾶται ἐπάνω Του καὶ δὲν θέλει μὲ τίποτα νὰ Τὸν ἀποχωρισθῆ, ἀκόμη καὶ ἂν κινδυνεύῃ νὰ στερηθῆ τὴν ζωὴ του.

Στὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ Χριστιανοῦ τέτοια γεγονότα δὲν εἶναι φανταστικά, δὲν εἶναι ἀποκυήματα τοῦ νοῦ, ἀλλὰ ζωντανὴ πραγματικότητα.

Καὶ τότε τόσο ἡ πίστις ὅσο καὶ ἡ ἔνωσις του μὲ τὸν Χριστὸ γίνονται σταθερές, ὅπως ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος. Μόνο τέτοιο πρόσωπο μπορεῖ νὰ κραυγάσῃ μὲ εὐλικρίνεια: «Τίς ἡμᾶς χωρὶς ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;» (Ρωμ. ν' 35). □

(*) Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χώρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 138-140, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.